

DUŠAN BREŠAR

Dušan Brešar (1959 -)

Isti, Slišim smeh lesnih črvov, 1987.

VIOLETI

*Iz naftalina spominov
vzel sem tvoje ime
ime in sliko
Slika je porumenela
in mehka
kot so trupla na medicinski fakulteti
Moj spomin je
kot mrtvašnica v noči
Zato ne vidim tvojih las
Vidim pa tvoje oči
ki kot neonske luči
parajo temo mojega spomina
Tvoje telo je zavito v mrak
Počutim se kot vakuum,
ki vsrka vse kar mu
čas prinese na krožniku.
Vzel bom laser in geslo:
Veselite se norci
samo smrt je proti vam
In se odpravil na pot
da uničim gospodarja teme
ki objema tvoje telo*

x x x

KONFLIKT

*Vrag naj vzame ta svet
Zakaj sem se moral roditi
v tem dolgočasnem
ubijanja in zakulisnih iger-
polnem svetu
Če bi se
rodil dosti prej
bi z Dionizom
sedela v Delfih
in kje v kakšni zakotni krčmi
lokala vino in šlatala Erinije
se smejala Hermesovim dogodivščinam
Brundala bi ob glasbi
ki bi prihajala iz Orfejeve pljunke
Bilo bi ...
hja!
Nalivam pa se ga lahko tudi zdaj*

x x x

*Bilo je mrzlo
tisti dan
ko sem prejel pismo*

x x x

*Obrača
dopplarja
srce*

x x x

*Slišal sem zvonjenje
oddaljajoče trojke
spomnil sem se nate batjuška*

x x x

IMPRESIJE:

CELOVŠKA IMPRESIJA 85

*Sonce prijetno sije
na pisalno mizo
in jaz pišem pesem
o tem
kako so
avstrijske krtine
bolj
Hoh pegl glanc
kot naše*

x x x

ČAČANSKA IMPRESIJA 81

*Parole in gesla
Cirilica in latinica
Jaz sem polpismen*

x x x

RUŠKA IMPRESIJA 77

*Dež trka na okno
Fleetwood Mack-Albatros
Spomin na Violeto
in osnovno šolo
Prihodnost je brezčutna*

x x x

ŠALEŠKA IMPRESIJA

*Bog je
ali pa ga ni
Policija je vsepovsod*

x x x

ŠOŠTANJSKA IMPRESIJA 84

Ponoči
ko ga nihče
ne vidi sede kip
pod katerim piše
Karel Destovnik-Kajuh
na podstavek
in si sezuje škornje
Potem si v Paki
s hrbtom obrnjen
proti domu
umije noge
Njegove noge in
roke
so čiste

x x x

*Kaj gledaš
me vpraša dekle
Gledam
kako se veter
igra
s krošnjami dreves
In potem spet
molče sediva*

x x x

*Zbudil sem jutro
s cmokom v ustih
Nekaj je bilo narobe
s sanjami*

x x x

*Že davno več ne loviš
vlakov za rep
zato odvrzi copate
ki te naredijo neslišno
in v miru popij čaj
In jaz bom upal
da jih pozabiš
ko se zbudiš
in boš bežala
pred petelinjim
kikirikanjem*

*Vsa bleščeča
prideš k meni
ko me kri
lepi na tla*

*Čuden je ta pogreb
ti rečem
a ti se samo smehljaš*

x x x

*Kako naj imenujem trenutek
ko po burji pleše mesto
in topljenje snega
očesu odkriva kopno
ko ne vem
ali blešči zlato
ali cvete teloh
ali se najina ljubezen
končuje z remijem*

x x x

*Skozi motno steklo
polno zimskih rož
padajoči žarek
riše križe
na steno kapele
Pogrebce se vdira gaz*

x x x